

Στην αρχή, η Σκύλλα παρουσιάστηκε ως κόρη του Τυφώνα και της Έχιδνας, προελληνικό τέρας της θάλασσας. Την θεωρούσαν ακόμα, κόρη του Τυρρηνού και την έλεγαν Τυρρηνίδα, γεγονός που έκανε κάποιους ερευνητές να την θεωρήσουν φερμένη από τους Ετρούσκους της Ιταλίας που όμως πήγαν εκεί από την Λυδία της Μικράς Ασίας.

Μετά, τη Σκύλλα την είπαν κόρη του Φόρκυ από την Κητώ. Στη συνέχεια, κόρη της Κραταιίδας που είχε γονείς τον Τρίτωνα και την Εκάτη ή κόρη του ίδιου του Τρίτωνα. Όσο οι νέοι θεοί επιβάλλονταν στους παλιούς, η Σκύλλα όλο κι άλλαζε γονείς. Αργότερα, έγινε κόρη της Λάμιας με πιθανό πατέρα τον Δία (ή τον Ποσειδώνα). Κατέληξε να είναι η όμορφη νύμφη της θάλασσας που τα μάγια της Κίρκης μεταμόρφωσαν σε τέρας. Με την Χάρυβδη όμορφη κόρη του Ποσειδώνα και της Γης που τιμωρήθηκε από τον Δία και μεταμορφώθηκε κι αυτή σε τέρας.

Πιο δημοφιλής φαίνεται πως ήταν η ιστορία με την Λάμια, κόρη του Βήλου και της Λιβύης, πανέμορφη βασίλισσα της Αφρικής. Στη Λιβύη, έδειχναν τη σπηλιά της. Την είδε ο Δίας και την ερωτεύτηκε. Οι συχνές συναντήσεις τους απέφεραν πολλά παιδιά αλλά και τον θυμό της Ήρας: Από την ζήλια της, μεταμόρφωσε την Λάμια σε τέρας. Τέρας γεννήθηκε και το επόμενο παιδί της, η Σκύλλα. Κατά μια άλλη εκδοχή, εραστής της ήταν ο Ποσειδώνας και τιμωρός της η γυναίκα του, Αμφιτρίτη.

Όπως και να είχε το ζήτημα, από τη στιγμή που η Λάμια έγινε η ίδια αλλά και γέννησε τέρας, φθόνησε τις άλλες μανάδες κι άρχισε να αρπάζει τα παιδιά τους. Οι παραμάνες φοβέριζαν τα παιδιά να κάθονται φρόνιμα, ειδαίλλως θα ερχόταν η Λάμια να τα αρπάξει. Το τέρας αυτό μπορούσε να βγάζει τα μάτια του ώστε να είναι ανοιχτά και την ώρα που κοιμόταν και, σαν άλλος Πρωτέας, άλλαζε μορφή όποτε ήθελε. Όμως, τα παιδιά που άρπαζε, τα κατάπινε ζωντανά. Αν κάποιος κατάφερνε να την ακινητοποιήσει, θα τα έβγαζε από μέσα της σώα και αβλαβή, όπως ο Δίας τα αδέρφια του από την κοιλιά του Κρόνου.

Τη Λάμια οι αρχαίοι την φαντάζονταν να κατέχεται από ασίγαστο ερωτικό πόθο και γι' αυτό πολλές εταιρες τις αποκαλούσαν Λάμιες. Περιφημη ήταν η Αθηναία εταιρα και δεξιοτέχνισσα αυλητρίδα, Λάμια, η φίλη του Δημητρίου του Πολιορκητή (αρχές Γ' π. Χ. αιώνα), στην οποία οι συμπολίτες της αφιέρωσαν ναό ως Αφροδίτη και η οποία δημιούργησε στην Σικυώνα ονομαστή πινακοθήκη, την πρώτη στον κόσμο.

Όμως, η μια Λάμια που άρπαζε τα ξένα παιδιά, με τον καιρό έγινε πολλές. Σύμφωνα με τον Φιλόστρατο (Γ' μ. Χ. αιώνα), οι Λάμιες παρέσερναν τους νέους σε σπηλιές κι εκεί τους έπιναν το αίμα. Οι Λάμιες αυτές επέζησαν και στην νεοελληνική παράδοση σαν δαιμονικά των νερών, συγγενικά με τις νεράιδες, με τις οποίες πολλές φορές συγχέονται. Είναι γυναίκες ψηλές και ωραίες, με μεγάλα στήθια, που όμως πνίγουν τους ανθρώπους και τα ζώα για να τους πιουν το αίμα.

(τελευταία επεξεργασία, 21 Οκτωβρίου 2020)